

การเมือง: คนรุ่นใหม่ประชาธิปไตยใหม่แห่งอนาคต
Politics: New Generation, New Democracy of the Future

ณัฐดนัย นาคชัยวัฒนา¹ ตินณัฏ โกศิยะกุล² พีรพัฒน์ อภัยการวิ³ โชติ บดีรัฐ⁴
Natdanai Nakchaiwattana, Tin Kosiyakul, Peerapat Aphakawi, Chot Badirat

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษามุมมองเกี่ยวกับประชาธิปไตยใหม่แห่งอนาคตของคนรุ่นใหม่ เพื่อศึกษาการแสดงออกทางการเมืองของคนรุ่นใหม่อย่างมีขอบเขตตามกฎหมาย เป็นบทความเกี่ยวกับนโยบายของประชาธิปไตยใหม่อันเป็นผลจากอิทธิพลของเทคโนโลยีที่ทำให้คนรุ่นใหม่ได้รับข้อมูลข่าวสารการเมืองที่เป็นเท็จ และการแสดงความคิดเห็นที่รุนแรง ดังนั้นอนาคตประชาธิปไตยในสังคมไทยจึงมีน้อยที่ผิดเพี้ยน แปลก และแตกต่าง จากแนวคิดประชาธิปไตยของตะวันตก อันสะท้อนได้จากพฤติกรรมการแสดงออกทางการเมืองของคนรุ่นใหม่ ดังนั้น คนรุ่นใหม่ที่มีใจรักประชาธิปไตยควรคำนึงถึงการเลือกสรรคัดกรองข้อมูล รวมถึงมีความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตยอย่างแท้จริงเพื่อให้ประเทศมีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสมและไม่ทำให้สังคมแตกแยกในอนาคตต่อไป

คำสำคัญ (keywords) : การเมือง; คนรุ่นใหม่; ประชาธิปไตยใหม่

Abstract

This academic article has purposes: to study knowledge about the new generation, the new democracy of the future, and to study the political expression of the new generation to a certain extent. It is the article about new generation, new democracy of the future. Today's society is equipped with technology to expose young people to false political information and harsh opinions. Therefore, the future of democracy will be unreliable. The new generation understands the social context changed in the wrong way; therefore, we should educate and encourage people to understand. Also, we should not overlook the new generation and youth under the age of technology involvement. We should develop various principles to be more

Received: 2023-08-04 Revised: 2023-08-19 Accepted: 2023-08-21

¹ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Master of Public Administration Program Faculty of Social Sciences and Local Development, Pibulsongkram Rajabhat University. E-mail: Natdanai.na@psru.ac.th

² หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Master of Public Administration Program Faculty of Social Sciences and Local Development, Pibulsongkram Rajabhat University. E-mail: Ohmkosiyakul@gmail.com

³ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Master of Public Administration Program Faculty of Social Sciences and Local Development, Pibulsongkram Rajabhat University. E-mail: Peerapatapaikawee@gmail.com

⁴ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Master of Public Administration Program Faculty of Social Sciences and Local Development, Pibulsongkram Rajabhat University. E-mail: Chotbodeerat@psru.ac.th

effective, promote the knowledge in receiving information, and pay more attentions on it. Therefore, the new generation with a passion for democracy should consider the factual information principles for the country change, so that they will not further divide society in the future

Keywords: politics; new generation; new democracy

บทนำ (Introduction)

“ความตื่นตัวทางการเมือง” เป็นตัวบ่งชี้สำคัญในการวัดระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาชนในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยในวงกว้างมากขึ้น นั้นเพราะการตื่นตัวทางการเมือง หรือ การเคลื่อนไหวทางการเมืองตามครรลองของระบอบประชาธิปไตยนั้น เป็นรากฐานสำคัญมาจากวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตย ที่สามารถผลักดันก่อให้เกิดการพัฒนาบุคลิกภาพทางการเมืองแบบประชาธิปไตย (ลิขิต ธีรเวคิน, 2552: 206) คนรุ่นใหม่ในสังคมปัจจุบันตื่นตัวกับการเมืองมากขึ้น เพราะความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการเปิดประตูไปสู่โลกภายนอกหรือสังคมสาธารณะมากขึ้น และการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองมากขึ้น ส่งผลให้เกิดความตื่นตัวทางการเมืองของคนรุ่นใหม่ ความสนใจเหล่านี้อาจเริ่มสนใจเมื่ออยู่ในโรงเรียนหรือในมหาวิทยาลัย เพราะเริ่มมีการทำกิจกรรม เริ่มเปิดประตูเข้าสู่สังคมที่กว้างขึ้น เริ่มสนใจข่าวสารบ้านเมือง รวมทั้งสนใจสิ่งต่าง ๆ รอบตัวมากกว่าตำราเรียนอีกทั้งในปัจจุบันการเข้าถึงสื่อโซเชียลมีเดียและโลกอินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องที่ไม่ยากและใกล้ตัวมาก สื่อออนไลน์ในปัจจุบันนำเสนอข่าวการเมืองแบบเรียลไทม์รวดเร็ว และอธิบายกระชับมีการใช้ภาพอินโฟกราฟฟิกให้มากขึ้นเพื่อให้กระชับ เข้าใจง่าย และสะดวกต่อการให้ความรู้ทำให้ผู้คนทุกเพศทุกวัยที่มีสมาร์ตโฟนหรือเข้าถึงอินเทอร์เน็ตสามารถรับรู้ข่าวสารบ้านเมืองด้านสังคม การเมือง วัฒนธรรม และรวดเร็วมากขึ้น จึงทำให้เกิดคลื่นการตื่นตัวที่เห็นจากสื่อต่าง ๆ เช่น เฟซบุ๊ก ยูทูบ ทวิตเตอร์ เป็นต้น (นัฐพงษ์ ป้องแสง, 2563)

ดังนั้น การเมืองไทยเริ่มเข้าสู่ยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นรูปธรรมเนื่องจากคนรุ่นใหม่สนใจการเมืองมากขึ้นอีกทั้งยังมีความรู้ความสามารถและเข้าใจเข้าถึงระบบต่างๆ ที่ผ่านมาประชาชนไม่ค่อยสนใจการเมืองมากเท่าไรเพราะเห็นเป็นเรื่องไกลตัว ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงของการเมืองไทยเริ่มต้นจากคนรุ่นใหม่ในแต่ละยุค สามารถเห็นได้ชัดเจนในเรื่องของคนรุ่นใหม่เข้ามาทำการเมืองมีส่วนร่วมในการทำงาน ซึ่งเป็นก้าวแรกของการเปลี่ยนแปลง ดังนั้น ทุกคนควรเปิดใจและเข้าใจคนรุ่นใหม่ คนรุ่นใหม่สามารถเป็นได้ทุกช่วงวัย เพื่อบริการของประเทศไทยทุกคนต้องร่วมการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพเพื่อลูกหลานในอนาคตต่อไป

เนื้อหา (Content)

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมือง

พฤติกรรมทางการเมือง (Political behavior) คือ การแสดงออกทางการเมือง ซึ่งจะมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ดังนั้นพฤติกรรมทางการเมืองจึงเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเมือง เช่น การเลือกตั้ง ได้แก่ การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การมีส่วนร่วมในการณรงค์หาเสียงการลงสมัครรับเลือกตั้ง การเข้าร่วมประชาพิจารณ์หรือการเดินขบวน การเข้าร่วมต่อสู้ทางการเมือง รวมไปถึงพฤติกรรมของผู้นำการเมือง เป็นต้น หากพิจารณาถึงพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนโดยทั่วไป ก็คือ การพิจารณาถึงพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

บทบาทของอุดมการณ์ทางการเมือง

อุดมการณ์ทางการเมืองเป็นตัวประสานสังคมเข้าด้วยกัน

อุดมการณ์ทางการเมืองเป็นเครื่องมือที่ทรงพลังสำหรับผู้นำทางการเมืองไม่ว่าจะเป็นระบบการเมืองแบบใด ซึ่งสามารถใช้อุดมการณ์ทางการเมืองเป็นเครื่องมือสนับสนุนผู้นำที่อยู่ในอำนาจ เช่น ใช้ในการขยายอำนาจ ยึดอำนาจและรักษาอำนาจของรัฐบาลไว้ เป็นต้น และในขณะเดียวกันก็อาจใช้เพื่อกำจัดอำนาจของคู่แข่งทางการเมือง หรือใช้เป็นเครื่องมือเพื่อประชาชนจากปัญหาความยุ่งยากภายในประเทศ ที่สำคัญที่สุดก็คือ อุดมการณ์เป็นเครื่องมือสร้างความชอบธรรมให้แก่รัฐบาล ตลอดจนนโยบายต่าง ๆ ซึ่งสามารถชักนำมวลชนให้เข้าไปมีส่วนร่วมในระบบการเมือง รวมถึงสามารถใช้ชักจูง โนมน้าวให้ประชาชนเสียสละต่อเป้าหมายร่วมหรือทำเพื่ออุดมการณ์ด้วย

อุดมการณ์ทางการเมืองทำให้เกิดเสถียรภาพทางการเมือง

อุดมการณ์ทางการเมืองมีบทบาทสำคัญต่อเสถียรภาพและความเป็นเอกภาพทางการเมือง และยังช่วยให้การเปลี่ยนแปลงเป็นไปด้วยความสะดวก อุดมการณ์ทางการเมืองจึงเป็นสิ่งที่ใช้อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม และมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการเมือง เพราะทำให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในการดำเนินการทางการเมืองและพฤติกรรมต่าง ๆ ดังนั้น ความคิดเห็นของประชาชนไม่เลวร้ายอย่างที่คิด คิดต่างแบบสุดโต่งต่างหากที่ทำให้สังคมแตกแยก ซึ่งประเด็นสำคัญของคนรุ่นใหม่ที่มีความคิดที่เป็นความจริงทำให้สังคมคิดว่าเป็นการก้าวร้าวไม่เคารพผู้ที่อยู่ในอำนาจ จึงเป็นการโจมตีโดยคำพูดทำให้ประชาชนเข้าใจผิด อีกทั้งจะไม่สามารถทำงานร่วมกันได้ จึงเกิดปัญหาตามลำดับ ดังนั้น อุดมการณ์ทางการเมืองเป็นส่วนสำคัญในการยึดหลักประชาธิปไตย ไม่ว่าจะเป็นฝั่ง อนุรักษ์นิยม หรือเสรีนิยม ทุกคนควรเคารพหลักประชาธิปไตย

ปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน

การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับประชาธิปไตยนั้น จะต้องเป็นการมีส่วนร่วมแบบสมัครใจ ไม่ใช่เป็นแบบปลุกกระตุ้น สำหรับการมีส่วนร่วมแบบเสรีหรือแบบสมัครใจนี้จะเกิดขึ้นได้ เมื่อประชาชนมีความสำนึกทางการเมืองหรือความตื่นตัวทางการเมืองเสียก่อนดังนั้นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนจึงมีปัญหาอุปสรรค สามารถสรุปได้ ดังนี้ (รพีพร ธงทอง, 2564: 27-40)

1. การศึกษาที่ยังไม่เข้มข้นจึงทำให้ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเมือง และขาดความตระหนักต่อหน้าที่พลเมืองที่ทุกคนพึงกระทำ
2. ปัจจัยภายนอกหลายอย่างปัจจุบันทำให้เด็กและเยาวชนขาดความกระตือรือร้น ทำตัวนิ่งเฉยจนขาดความสนใจในเรื่องบ้านเมืองจนกระทั่งกลายเป็นปัญหาทางสังคม
3. สภาพเศรษฐกิจครอบครัว รายได้ไม่พอเลี้ยงชีพทำให้เด็กและเยาวชนสนใจแต่เรื่องปากท้องและทำงานเป็นอันดับแรก จนมองเรื่องของการมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นเรื่องรอง
4. เกรงกลัวอันตราย จนไม่กล้าเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ทางการเมือง เพราะกลัวจะต้องเป็นเป้าหมายของฝ่ายตรงข้าม

คนรุ่นใหม่เข้าใจว่า อีกไม่นานก็จะเป็นคนรุ่นก่อนรุ่นเก่า ดังนั้น คนรุ่นใหม่ก็จะเข้าใจคนรุ่นก่อนมากขึ้น และคนรุ่นก่อนก็ควรย้อนมองตัวเองสมัยวัยรุ่นก็มีปัญหาเดียวกันนี้ก็จะเข้าใจกันและกันมากขึ้น สังคมที่เข้มแข็งจะเปลี่ยนผ่านโดยไม่ต้องแตกหักสูญเสีย คนรุ่นใหม่เขาไม่ได้เป็นอันตรายได้มากนักเมื่อเทียบกับคนรุ่นก่อนที่ยังกุมอำนาจ กำลังและทรัพยากรไว้อย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ดังที่ (เกษียร เตชะพีระ, 2553: 304)

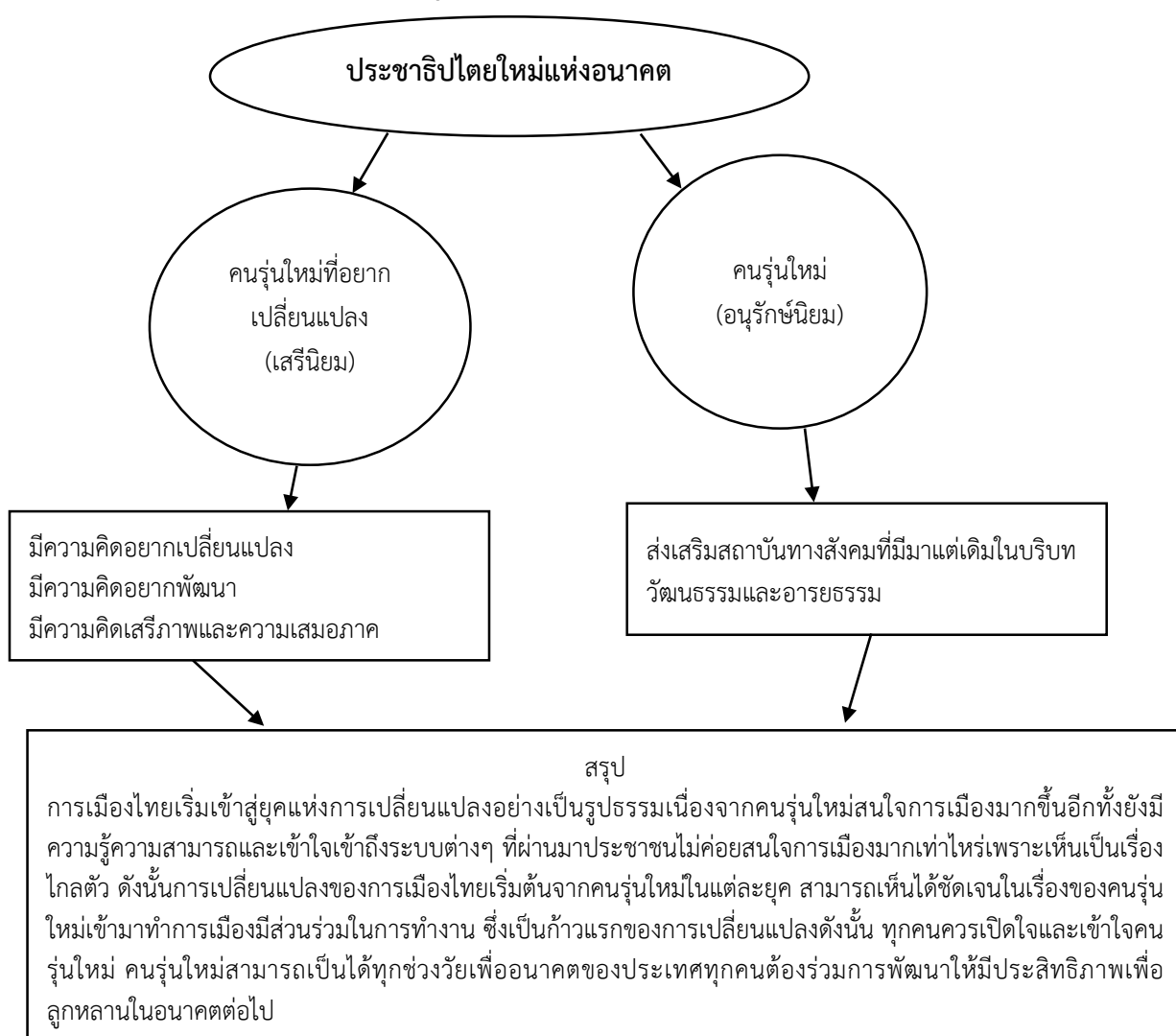
อธิบายถึงความขัดแย้งทางการเมืองของไทยว่า ภาวะวิกฤติเศรษฐกิจในปี พ.ศ.2540 ได้ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางด้านโครงสร้างทางการเมืองครั้งสำคัญ เมื่อนายทุนใหญ่และชนชั้นนำเดิมของไทยจำนวนมากได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจ จึงเป็นโอกาส ให้กลุ่มนายทุนใหม่ที่รอดพ้นจากวิกฤตเศรษฐกิจ นำโดย พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรได้เข้ามาสร้างอำนาจทางการเมือง ลักษณะของความขัดแย้งทางการเมืองจึงเป็นความขัดแย้งที่เกิดจาก กระบวนการเปลี่ยนย้ายอำนาจ (power shift) จากกลุ่มชนชั้นนำเดิม ข้าราชการ คนชั้นกลางที่มีอำนาจทางการเมืองเดิม ไปยังกลุ่มอำนาจทุนใหญ่ คนจนเมือง คนรากหญ้าที่มีทุนทรัพย์และคะแนนเสียงมากกว่า โดยทั้งสองกลุ่มมีอุดมการณ์ทางการเมืองและเป้าหมายที่แตกต่างกัน ขณะกลุ่มแรกต้องการกำจัดปัญหาปัญหาการซื้อเสียง การทุจริตคอร์รัปชัน และเผด็จการรัฐสภาแต่สิ่งที่กลุ่มหลังต้องการ คือ อุดมการณ์ประชาธิปไตยที่ดีความว่า การเลือกตั้ง เท่ากับ ประชาธิปไตย กล่าวได้ว่า การที่คนรุ่นใหม่ลุกขึ้นมาประกาศข้อเรียกร้องทางการเมืองอย่างทรงพลัง แต่กลับถูกตอบโต้จากผู้ใหญ่ที่มีอำนาจเหนือกว่า ไม่ว่าจะเป็นในฐานะ พ่อแม่ ญาติผู้ใหญ่ ครูอาจารย์ หรือผู้บริหารบ้านเมือง ที่ใช้อำนาจในการกดปราบ กำราบ โดยปราศจากความเข้าใจ ไม่เพียงแต่ทำให้ปัญหาลุกลามบานปลายเท่านั้น แต่ยังเสียโอกาสในการพัฒนาเยาวชนซึ่งประเมินค่าไม่ได้ด้วย ดังนั้น การยอมรับความเป็นจริงกับสิ่งที่มันจะเกิดขึ้นล้วนเป็นความจริงที่เกิดขึ้นแต่ก่อนตามยุคตามสมัย คนรุ่นใหม่มีการเปลี่ยนแปลง ไปตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นซึ่งการขัดแย้งนำไปสู่การแตกแยก การเข้าใจไม่ตรงกันอีกทั้ง การได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นเท็จ ดังนั้น การร่วมกันสร้างประชาธิปไตยที่ร่วมกันแบบสันติล้วนนำไปสู่การพัฒนาประเทศโดยไม่เกิดความขัดแย้ง ซึ่งคนรุ่นใหม่อีกไม่นานก็กลายเป็นคนรุ่นเก่าการแสดงความคิดเห็นก็ควรเป็นความจริงจึงจะเกิดประชาธิปไตยอย่างแท้จริงและเป็นเรื่องที่ดีต่อประเทศชาติต่อไปในอนาคต

แนวคิดการเมือง: คนรุ่นใหม่ประชาธิปไตยใหม่แห่งอนาคต

ประชาธิปไตยที่ก้าวหน้าจึงมีความคาดหวังกับประชาชนสูง โดยประชาชนจะต้องมีความเป็นพลเมืองที่ไม่คิดรับจากสิ่งที่รัฐหยิบยื่นให้แต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น แต่ต้องมีส่วนร่วม กล้าคิด กล้าทำ เสียสละและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งปัจจุบันการปกครองระบอบประชาธิปไตยของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก จึงได้ปรับเปลี่ยนจากประชาธิปไตยแบบตัวแทนมาสู่ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม หรือประชาธิปไตยทางตรงสมัยใหม่ โดยเป็นการนำกลไกประชาธิปไตยทางตรง มาใช้ในระบอบประชาธิปไตยแบบตัวแทน เพื่อให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนในกระบวนการกำหนด ทิศทางของประเทศ รวมทั้งติดตามและตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล ในขณะที่รัฐจะเปิดพื้นที่การเมืองสำหรับประชาชนอย่างกว้างขวาง มีการตรากฎหมายรองรับเพื่อให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติมากยิ่งขึ้น ดังนั้น คนรุ่นใหม่มีความคาดหวังกับการเมืองเป็นอย่างมากเนื่องจากมันคือความเป็นอยู่ของประชาชนและตัวของเขาเอง การแสดงจุดยืนที่เป็นประชาธิปไตยล้วนเกิดขึ้นจากความคิดที่จะพัฒนาประเทศให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาที่พัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม การเมืองกับคนรุ่นใหม่มีอยู่ทุกยุคทุกสมัยตามสถานการณ์ ซึ่งทุกยุคคนมีแนวความคิดที่ไม่เหมือนกัน และคนรุ่นใหม่ใครก็สามารถเป็นได้ทุกช่วงวัย คนรุ่นใหม่ที่ยอยากเห็นการเปลี่ยนแปลงของบ้านเมือง เปื่อระบบเก่าๆที่ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมเป็นผลสืบเนื่องมาจากปัญหาในระบบตัวแทน ที่ผู้แทน นักการเมือง และสถาบันการเมือง มักตัดสินใจและดำเนินการบนพื้นฐานอุดมการณ์และผลประโยชน์ของตนเองและคนเฉพาะกลุ่ม มากกว่าเพื่อคนส่วนใหญ่ ซึ่งทำให้ความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อสถาบันการเมืองในระบบตัวแทนลดลง อรณิข รุ่งธิพานนท์ (ม.ป.ป.) จากบริบทของการเมืองในระบอบประชาธิปไตยแบบตัวแทน ที่ผู้บริหารประเทศและผู้แทนจัดสรรทรัพยากรอย่างไม่เป็นธรรม

ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม จนเป็นเหตุให้เกิดความขัดแย้ง คุณค่าวิถีชีวิตของประชาชนส่วนใหญ่ในสังคมมาอย่างยาวนาน ทำให้ประชาชนต้องหาทางออกด้วยการพึ่งพาตนเอง รวมทั้งเรียกร้องความเป็นธรรมและให้รัฐบาลใช้อำนาจบริหารประเทศไปในทิศทางที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนมากขึ้น จนถึงขั้นรวมตัวกันกดดันทางการเมือง เสนอตัวเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนด แนวทางการใช้อำนาจในการบริหารประเทศหรือในบางประเทศได้มีการพัฒนาเป็นพรรคการเมืองเพื่อเข้าไปทำหน้าที่ในรัฐสภาและเข้าร่วมรัฐบาลเพื่อคานอำนาจและผลประโยชน์กับนักการเมืองดั้งเดิมที่มีอภิสิทธิ์และมีกลุ่มทุนหนุนหลัง (สันติ ตั้งรพีพากร, 2551)

โมเดลการเมือง: คนรุ่นใหม่ประชาธิปไตยใหม่แห่งอนาคต

บทสรุป (Conclusion)

สภาพปัญหาทางการเมืองไทยในปัจจุบัน ได้เดินทางเข้าสู่เส้นทางการปฏิรูปทางการเมือง โดยรัฐมีแนวทางหรือได้กำหนดมาตรการหลายประการ เพื่อที่ส่งเสริมพัฒนาทางการเมืองของไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของการพัฒนาทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของไทยในปัจจุบัน ส่งผลให้นักธุรกิจสามารถเข้าสู่การแสดงบทบาทของคนรุ่นใหม่และนักการเมืองใหม่ในปัจจุบันมากขึ้น เพราะฉะนั้นการเมืองใหม่จึงเป็นสิ่งที่

สำคัญที่จะนำมาซึ่งการมีเสถียรภาพทางการเมืองและการนำ สังคมไปสู่ความเจริญก้าวหน้า ความผาสุก จากการบริหารและการปกครองโดยเน้นเรื่องประชาธิปไตยทางการเมืองซึ่งมีความสำคัญมากต่อความเชื่อมั่นของต่างชาติ นักลงทุน ตลอดจนประชาชนในประเทศ

ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงตามยุคตามสมัยล้วนเกิดจากสิ่งใหม่ ๆ ตามบริบทและสถานการณ์ปัจจุบัน คนรุ่นใหม่ที่มีความรู้ดีกว่าประเทศต้องมีการพัฒนาและเติบโตไวกว่านี้ ก็แสดงความคิดเห็นเพื่อให้สังคมเข้าใจ ปัญหาที่ได้พบเจอ คนรุ่นใหม่ที่หมายถึงไม่ใช่แค่ผู้มีสิทธิในการเลือกตั้งครั้งแรก แต่ทุกช่วงวัย สามารถเป็นคนรุ่นใหม่ที่พบปัญหาเดียวกับ GEN-Z ดังนั้น ปัญหาต่างๆที่พบ ควรได้รับการแก้ไขที่รวดเร็ว เพื่อให้ประเทศมีการเปลี่ยนแปลงและมีการพัฒนามากขึ้น เพื่ออนาคตประชาชนหรือลูกหลาน จะได้ประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

องค์ความรู้ที่ได้รับ (Knowledge)

ปัจจุบันคนรุ่นใหม่มีความเคลื่อนไหวทางการเมืองเพื่อต้องการอำนาจอธิปไตยอย่างถูกต้องไม่มีอำนาจต่าง ๆ มาแทรกแซง ซึ่งที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่าคนรุ่นใหม่มีความคิดจะเปลี่ยนแปลงระบบเก่าๆที่เป็นการอุปถัมภ์พวกพ้องกันเอง คนรุ่นใหม่อยากเห็นการพัฒนาของอำนาจอธิปไตยอย่างแท้จริง จะเห็นได้ว่าการเลือกตั้งที่ผ่านมา 2566 คนรุ่นใหม่มีแนวคิดที่จะนำคนใหม่ ๆ มาทำงาน เนื่องจากคนรุ่นใหม่คิดว่า ผู้แทนที่อายุน้อยจะมีความคิดและความเข้าใจตรงประเด็นมากกว่า คนรุ่นเก่าที่เคยเป็นมาก่อน อนึ่งได้ว่า คนรุ่นใหม่ไม่ได้มีเจตนาที่จะคิดไม่ดีกับการเมือง แต่คนรุ่นใหม่เบื่อการเมืองเก่า ๆ ที่มีอำนาจอธิปไตยไม่เต็มใบ ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงของคนรุ่นใหม่จะส่งผลให้ประเทศชาติมีการพัฒนา และไม่มี ความขัดแย้ง เดินหน้าอย่างสันติวิธีเปิดใจรับฟังความคิดเห็น เพื่อปรับปรุง แก้ไข พัฒนา ต่อยอด ซึ่งคนรุ่นใหม่ที่กำลังมาข้างหน้าไม่ใช่เป็นช่วงวัยที่ 18-25 ปี แต่ทุกๆคนสามารถเป็นคนรุ่นใหม่ได้หากเปิดใจรับฟังเพื่อการเปลี่ยนแปลงได้ในอนาคต

เอกสารอ้างอิง (References)

- เกษียร เตชะพีระ. (2553). **สงครามระหว่างสี : ในคืนวันอันมืดมิด**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเพ่นบุ๊กส์.
- นัฐพงษ์ ป้องแสง. (2563). **คนรุ่นใหม่กับประชาธิปไตยที่แท้จริง**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://isaanrecord.com/2020/03/10/the-democracy-for-new-generations/> สืบค้นเมื่อ 29 กรกฎาคม 2566.
- รพีพร ธงทอง. (2564). การมีส่วนร่วมทางการเมืองสมัยใหม่ของเด็กและเยาวชน. **วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์**. 16(1): 27-40.
- ลิขิต อีร์เวคิน. (2552). **การเมืองไทยและประชาธิปไตย**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มิสเตอร์ก๊อปปี้.
- สันติ ตั้งรพีพากร. (2551). **วิวัฒนาการการเมืองภาคประชาชนของประเทศไทย (ว่าด้วยการเมืองภาคประชาชนและขบวนการการเมืองภาคประชาชน)**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://mgronline.com/daily/detail/9510000078480> สืบค้นเมื่อ 29 กรกฎาคม 2566.
- อรณิษ รุ่งธิพานนท์. (ม.ป.ป.). **ประชาธิปไตยทางตรงสมัยใหม่กับการเมืองภาคประชาชน**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/ewt_dl_link.php สืบค้นเมื่อ 29 กรกฎาคม 2566.